

NUESTRO AMADO REY FERNANDO VII

aflijido con la presencia del exercito frances y forzado á ir á Bayona por las insidias del tirano de Europa dexa su banda á nra Sra de Atocha siendo sudicha y la de la Nacion Española en esta divina Señora.

DE BELLO GALLICO

ADVERSUS HISPANOS

(ANNO DOMINI 1808.)

ORATIO

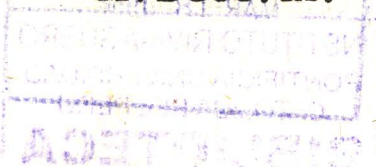
D. D. Petri Antonii Fernandez de Cordova
Sanctæ Cathedralis Ecclesiæ Neo-
Conchensis Archidiaconi.

SUPERIORUM PERMISSU.

LIMÆ: IN HOPPHANOTROPHIL TYPOGRAPHIA.

M. DCCC. IX.

DE BELLO GALLICO

ADVERSUS HISPANOS

Je suis loin de prétendre à aucun succès ; mais je pense aussi , que tout homme qui peut espérer de trouver quelques lecteurs , rend un service à la société , tachant de rallier les esprits à la cause religieuse ; et dût il perdre sa réputation comme écrivain , il est obligé en conscience de joindre sa force, toute petite qu' elle est à celle de l'homme qui aime la vraie Religion et la Patrie.

Chateaubriand.

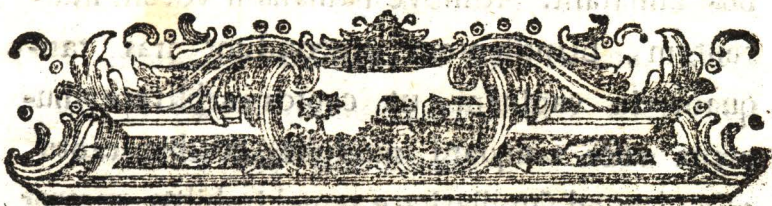
Génie du Christianisme. Préface .

FELIX DENEGRI LUNA
BIBLIOTECA

MAR 18 1956

INSTITUTO RIVA-AGÜERO
PONTIFICIA UNIVERSIDAD
CATOLICA DEL PERU

BIBLIOTECA

INTRODUCTIO.

ITE OCULI MEI, LACRYMAS
 lacrymis miscere juvat.... Galli hactenus homines: nunc etiam immaniores feris, quarum ferocissimæ quæque intactum hominem transeunt, mitescunt blanditiis. Ita Delphines, quibus velocius nihil habent maria, ita ut etiam salientes navium transvolent vela, cum provocati insigni aliqua contumelia, iraque subjacent, inhorrescunt dorsuales, spinæ, et statim minæ et bella. Admoveo musicam, conquiescunt animi, et ubicumque symphonia est, gregi-

bus adnatant. Admove humanam vocem mulcentem, blandientem, recondunt iras tanquam in vaginam, ut captos arbitrere humana voce tanquam modulis, et tibiæ cantu. Quid quod familiaritate semel imbibta mœror exurgat, si qua mors occupaverit amatum, etiam usque ad ultroneam mortem, ut nihil in his requiras, præter ferrum, et manus, quibus testentur amorem?

Quantò Galli, si oculis Europam quæ patet inambulemus, immanissimis belluis crudeliores sunt? Rapiuntur non uno loco in quemcumque sanguinem: non et vicinum adeoque ejusdem uteri mutuò se victimas habent. Hi sunt quibus cibi humana viscera, et qui hostilem cruorem è vulneribus ebibunt belluino suctu, crecitque apud hos gloria ab epoto sanguine, ut inter opprobria vel maxima sit hunc ignorasse, castasque retulisse fauces, quin et foedera inter hos cruenta sunt, mistumque sanguinem alacres hauriunt. Nec honos

alius major quàm plurimum hausisse ab adversarii jugulo, dum adhuc calet anima, et spirant minæ, et fervent odia, quasi abeuntem inimicam animam in viscera sua, tamquam in hostili monumento, quo æternum sæviant, ne quid immanitati desit: sunt tandem, quibus decus summum in Regum suorum cadavera sævire dentibus.

O Galli! Non belluas vincitis? omnium ferocissimam Basiliscum tradunt. Herbas necat et arbores, corrumpit aerem, ut nulla prope avium impunè transvolet: adeo pestilenti spiritu in vicina quæque grassatur: horrentque etiam serpentum reliqui si quando vel émirus venientis sibilum experiunt^{ur}, pronique fugam meditantur. Galli non vicina tantum, sed terrarum ultima ferro et igne populantur, ut cum in propinquo desit, quærant per tot spatia crudelitati suæ segetem. Et Basiliscus reliquæque feræ rarò ad san-

guinem propter ipsum veniunt, fame stimu-
 lante rapiuntur ad hæc sæva, quæ ubi re-
 cederit, plurimum et ira, et crudelitas: nec
 resumunt hanc, nisi aut proritæ, aut famæ
 victæ. ; Galli quantis de causis ad sanguinem
 decurrunt? Quantis in innoxio sæviunt ju-
 gulo? Quoties effera rabie viscera scrutantur
 nihil nocitura? Et belluis satis est occidisse:
 Galli etiam tormenta in morte quærunt.
 Nec hic stare consuevit crudelitas, adeoque
 ne per otium semel tympanis excitæ torpes-
 cant manus, sontibus exhaustis, itur in in-
 sonantes, ut jam juxta bonos ac malos truci-
 dare gloriosum; virgines rapere pulchrum;
 venerandas Christi, Mariæ, Sanctorum ima-
 gines immundissimis secretionibus conspurcare,
 laudabile; sacrorum ministros mactare, pium;
 templa sacra spoliare, licitum: Christi Vi-
 carium contristare, christianum: Reges ipsos
 agredere, et simulato amplexu ad vincula
 trahere, honestissimum: Religionem, Eccle-

siam, rationem ipsam susque deque-vertere, philosophicum: cadaveribus denique cruore, scelere promiscuè omnia complere, consentaneum.

Sed neque hic Gallorum furori finis. Itur in lapides, arbores, herbas, pomeria, in piscinas, fontes, flumina, ut ad ferociam satis sit adnumerandum aliquando fuisse inimici possessionibus. Si ferro vulnerique materia desit, quousque ó furor! Et ex his laudem etiam sperant repleturi alicuius historie lacunas infami pagina: minus nimirum gloriosum classem in hostili natasse sanguine, cadaveribusque acta retro flumina; si non orbis ipse subducatur pedibus, si non incendio late populante, pecoribus arboribusque enectis, in mutos sæviatur lapides, in hostiles cespites, in ligna, et lateres, minus fortes, validique habeantur. Et homines hi dici volunt imo christianissimi, et non immanissime bellare? Sed et gloriam sperant tanquam à genero-

sa manu, et pectore tam barbara nascantur: virtutisque etiam nomen sceleribus imponunt, hinc pessimarum rerum audacia fortitudo vocatur; bona aliena largiri, liberalitas; misericordes, ararii fures; alieni innoxii sanguinis prodigi largitores, justitiæ administri: qui cum bonos omnes perditum eant improbos quosque faveant, reipublicæ consuluisse videri volunt: cumque passim oppida, municipia, reguaque spoliaverint, stupris omnia polluerint, non sacro non profano abstinentes, continentés audiri volunt: et commune jam vitii, virtutis nomine insigniri velle, tegiturque pulchro titulo infamis Natio.

Atque hi Galliaë semper fuerunt tanquam arboris suæ poma, calmi sui granum, palmitis sui botrus. Venio ad istius belli *Causam, et exitum.* Rem arduam! neque enim gratuito quisquam bella, et ferrum coëgit.

PARS I.

O dolor ! O barbarum , efferumque ferrum
 inferis non cœlo cusum ! Ignibusque devo-
 dum caput quod primum ausum fuit arma-
 re manum , magis etiam cùm in viros Prin-
 cipes , Reges , Regnaque Catholica . ; Mi-
 seranda conditio ! et ante lacrymis , quam
 cålamo diluenda ! Voces fundite quærulas , la-
 menta cadant , madeant genæ , dum **BELLI
 GALLICI ADVERSUS HISPANOS** *Causam*
 pandere lubet . Occasionem sincerè fatemur ,
 agnoscimus in nequitia hominis perversi , qui
 inconsulto favore superexaltatus , et Gratiarum
 commercio ditatus , deinde Principis necem
 moliri consuetus , Regni que regentiam ambiens
 sitibundus , justo Dei judicio à populo lignis ,
 lapidibus , à lapis curvatus , postea ad Gallos tan-
 quam ad ipsius dignissimos carnifices missus ,

tandem execrationi, infamiae delitus; GAL-
 LICI BELLI præda fuit, qui *Pacis Princeps*
 cognominari voluit. At Napoleonina ambitio
 Godoyanam superans sub amici pallio, et
 osculo pacis sacrum è pientissimi, suavissimi-
 que FERDINANDI dextera sceptrum subripe-
 re, et ad sacrilegam immundamque fratris ma-
 num transferre conatur. Igitur Napoleonem
 Bonaparte gallorum Imperatorem, et totius
 Europæ tyrannum, dominandi livido, et im-
 modicæ gloriæ sitis, cùm maximam laudem
 in maximo imperio poneret, ad arma ferrum-
 que protrusit: nam quid aliud agebat Ale-
 xandrum, et ad ignota mittebat, cum orbe
 toto circumferret arma, nec pateretur sub
 uno sole subsistere nullo lassandam sanguine
 immanissimi pectoris sui rabiem; crudelium
 ferarum more, quæ plusquam exigit fames
 mordent: cùm ultra oceanum, mundi que
 claustra properaret, indignabundus ad an-
 gusta Herculis, Liberique vestigia? ; Non

immensa crescendi cupiditas? Neque ille turcibat, sed rapiebatur ponderum more in præceps actorum quibus volvendi finis est jacuisse. Ita quod naturæ satis est, homini non est; cum inventus fuerit, qui concupisceret aliquid post omnia.

Quid Pompejum externa, quid domestica inire bella, quid illum in Asiam, Africam, Hispaniam per nota, ignotaque maria, terrasque traxit? Qui per tot flumina inaccessaque prope homini nemora, arentesque campos, et solo pulvere suo, macieque notos? Quid per pharsiliæ agros, cum Aquilæ utrimque Aciesque starent romanæ, quæ orbi domando satis esse poterant, et sanguis etiam olim matrimonio natus: si non insanus imperandi amor, nomenque Magni?

Quid Cæsarem in sua justa, ac publica immisit fata? Non ambitio, et gloria? Unum supra se ferre non poterat, cum Respublica duos ferret. Gallici triumphi vix tan-

dem Romano sanguine parti, nimis levia gloriae præmia, nisi accederet Italia, et in Africanum, Asiaticumque exilium Roma mitteretur, tot locis damnata, quot orbe toto imperaverat, nisi pharsalici campi Romano narent sanguine; nisi Republica in Dictatore Dominum, non Consulem admitteret, expleri ambitio non poterat. Quanto majore in omnem posteritatem pietatis gloria cum Camillo, civili parandum imperium sanguine exilio posthabuisset, cum eodem, laude etiam in omnem æternitatem majore armatus, si qua patriæ necessitas, si quis extraneus hostis postulasset redditurus. Quantoque majore cum Coriolano laude non matris imperio, sed patriæ cessisset, lacrymis clarior jam à miseratione, quam à civili sanguine? Frustrâ hæc ambitioni mōnita. Nescit illa lacrymas, sanguine pasta; nescit misereri cædibus saginata; ignorataque huic pietas, quæ impietati litavit, et per quam viam crudelitati stravit. Nam si quæ fuit cum

matrio lacte imbibita , eluit hanc civis cruor
 efferaeque pro pietate barbariem in sevit.

Quid Marium cum Teutonibus, Cimbri-
 que consideret, cum Jugurtham per exsuc-
 cida Africae deserta, per ardentem pulverem,
 per saxa sole decocta, per tostos ardoribus
 campos, sylvasque rupibus suis implexas se-
 queretur: cum post Minthurnensium paludes,
 post sex consulatus raptos civili supra Numi-
 darum, et Teutonum sanguine maderet? Tot
 illum pericula, viarumque incerta, bellorum-
 que dubia appetuisse credemus virtutis im-
 pulsu: Marius exercitum, Marium ambitio
 ducebat, et per patriae cineres raptabat
 quanto prudentius cum Scipione exilium, cum
 Catone mortem delegisset. Sed nimirum am-
 bitioni patria peregrina est: cives hostes sunt,
 suorum sanguis Baianae Thermæ, quibus im-
 manis hæc bellua pulverem detergat omnis
 humanitatis, si qua fors reliqua à patrio lacte
 supererat.

D

Quid Sullam in civilia rapuit bella?
 Quid Romanis civium suorum matrem sanguine
 proscriptionibus, vinculis, exilio coegit?
 Si non æmula Marianis trophæis ambitio,
 efferaque sanguinum sitis? Nisi mitè ambi-
 tioni erat peregrinoq; patriam madere sangui-
 ne. Nisi tritum hostili lassari cadavere: ni-
 si civium suorum fatigata cædibus infelix in-
 gemisceret genitrix, non sat litatum ambitio-
 ni foret. Et qui sciret imperium Sullæ angus-
 tis Italia terminis clauditur, proscriptionibus
 orbis implendus erat, ut nullus jam angulus
 imperia ignoraret.

Atque Bonaparte, cum infestis omnia
 signis concuteret, cum ageret ante se agmi-
 na victarum gentium, cum Ægyptum, Ger-
 maniam, Italiam ipsamque Galliam triumphali-
 bus plaustris circumferret, turbine volve-
 batur more, qui ipsi vante omnia volvantur,
 eoque majore impetu, quo nullum ambitioni
 frenum est: rapitur enim ipsa prior caeco

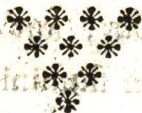
incursu horrentium fluctuum mare, qui ante
 colliduntur, quam collidunt, et repercussa
 magis etiam in se sæviant. Quanta Napo-
 leon nunc intus bella fovet animo? Quan-
 validis propter Hispaniæ torquear cogita-
 tionum exercitiis? Quanto (licet absens) Ga-
 llorum næce concutitur? Intus sæviora præ-
 munt bella ascendentium iavicem, mutuoque
 se prementium et interficientium cogitatio-
 nam, curarum, anxietatum. Nulla hic, ac
 ne in alta quidem pace, pax sedet, nullus
 sine ferro somnus, sine tympano, ac tuba
 nox est, dum alia ex aliis nascuntur, novas-
 que spei, timoris, gloriæ, aut ignominie
 causas suggerunt, fecunda malorum matre
 ambitione, perpetuo infelici partu soboleque
 suos locupletante. ; Eternum miser Napoleon!
 cui nulla animo quies, sed æterna collisio
 est, et maximo persimilis æstui, cui nulla
 statio est.

Ac licet opum et gloriæ ferè causa,

Bella inter mortales sint, plurimum tamen his libertas prætextitur, quam nemo paulo generosior nisi cum anima simul amittit. Necessitas etiam fidei ac religionis tuendæ propterea non fortunas modo, sed et animas ponere pulcrum. Quam vero qualemve libertatem invasit Hispania? Propriam sustinuit, non turbavit alienam. Quod si de religione agatur, o Napoleon, quæ tua religio? Sicut cum Christianis Christianus, et cum hæreticis hæreticus, ita cum judæis judæus, et cum muamedanis mahometanus fuisti. O miser hypocrita! non tam mendax, quam mendacii amans sic tibi mentiris in religionis negotio? Crede mihi, non nisi insipientes, qui in corde suo dixerunt *non est Deus* blandientes, blasphemantes, roboris tui decus excutientes *omnipotentem* te etiam prædicarunt. Quid hic magnum? An magnum in Regio servire sanguine? et belluas feritate superare aut in natura edecorationem flumina ma-

riaque humano cruore vincere , telluremque
 invisio rore fecundare ? An stare repercusso
 cursu cadaveribus flumina , humumque sub
 pondere ingemiscere indignabundant ? An Du-
 ces sacrilegos , rapaces lupos in messem Do-
 mini mittere ? An Unam , Veram , Sanctam
 Catholicam Ecclesiam dividere , turbare ? Pas-
 torem percutere , et ovile Christi lupino la-
 tratu terrere ? An Gentem amicam sacco ,
 gladio , ferroque dare ? Et ego vos credam
 homines , ac non omnibus , quæ unquam ,
 quæ usquam fuerunt Monstris efferatioris ?
 ; O Murat , Junot , Dupon , Coulaincourt ,
 Moncey , Le-Febre , Vertier , Duesme , no-
 mina in æternum execrabilia ! Vosne brachia
omnipotentis vestri ? Coeterum insani ! Qui ,
 qualisve *exitus vester erit* ? Sistite pauca loquar.

E

PARS II.

; **M**inora tibi, Babylonia, conatu tentare vi-
 detur Gallia, cùm arrogantiam cœlo mini-
 tantem, dispertivit in linguas Deus? Et mi-
 norem dexteram expectat, aut fulmen me-
 rebitur Sodoma mitiùs, tardiusve? *Exitum*
 nunciet initium: rem probet eventus: dum
 per universam Hispaniam, et ferè per omnes
 Peninsulae anfractus (Aurora protegente Ma-
 ria) miseri Galli ad alterius sæculi justa ; ó-
 nimium! Tribunalia rapiuntur, trahuntur.
 Trahuntur inermes nudique feralis sententiæ
 miseranda capita, infelicisque æternitatis hos-
 tiæ infelices. Pro sanguine Hispano inter sæ-
 vas, carnificum manus, nullo ævo mitigandas
 perennaturis ignibus. Hic millena millia mili-
 tum, et efferatarum Napoleonis Legionum
exitus nullis imbribus, aut oceano purgan-
 dus, nullis oculorum fluminibus. O Galli, ubi

cogitationes vestrae? è medio adeò ne in-
 choato quidem, non rarò rapitur cursu ali-
 quis vestrum, è cogitato scelere pura adhuc
 manu; è meditato facinore, integro licèt cor-
 pore, ad alterius ævi inmitia rostra, in qui-
 bus quisque, et ille incentor belli istius,
 nostrarumque terrarum circumspectator, toto
 contremiscat corpore: ut nec virgulta pa-
 tentibus quaque campis, ruentibus undiquè
 ventis, tot tamque variis concutiantur moti-
 bus: hic ille quem in alieno sanguine, ut
 medio pisces mari vidistis ludibundum, palleris
 pavensque ad nihil profuturas decurrit lacry-
 mas, ad muliebria arma. Hic ille Marengi
 Austerlitz Jenæque Heros exitialis flammæ fa-
 cula ignem cædesque spirans, prædas sangui-
 nemque deructans, latrocinia devomens, Reg-
 norum, Urbium, Villarumque viduator,
 Agrorum barbarus depastor scelera sceleribus
 farciens, omniumque sator criminum, ad
 supplices decurrit preces, ad non valitura

vota : advolvitur genibus , nullis suspiriis mitigandis , prosternitur pedibus , nullis submissionibus flectendis , et ad ultimæ denique desperationis blasphemias descendit voces .

Flecte hinc oculos , ó Napoleon , ad omnes prope bellis , et imperio claros , vide quàm pauci sicca morte , quàm pauci sua desierint , quàm prope nullus cui non parata ruina , proculcatio , carnifex , nec magnis ista momentis divisa . Horæ momentum interest inter triumphos , imperia , et aliena genua . Cræsum cogita , qui rogam suam , et ascendit jussus , et extingui vidit : Jugurtham , quem Roma intra annum , quàm timuerat spectavit : Ptolomæum Africae Regem , Armeniæ Mithridatem intra Cajas custodias populus Romanus vidit . Quid Melio , favor amplissimæ civitatis , quid Gracchis avi Scipionis memoria ? Quid Druso Sanctissimi penates ? Hic resectis palpebris dolo præacutis in orbem stimulis prominentibus , vigilia , et vulneri-

bus cadit. De Pompeji capite post orbem
 victoriis circumactum, post Magni nomen,
 non pupilus, et spado tulere sententiam? Non
 de Crasso crudelis, et insolens Parthus? Ni-
 hil valuerunt preces, nihil hic jurisjurandi
 sanctitas. Neronis efferos mores, fatale pec-
 tus, quæ non loquitur pagina? Othonem quis
 nesciat? Quis inexplebiles non audit Vitelii
 libidines, et excarnificatus in Tiberim deji-
 citur. Cæsarem Caligulam imperii portentum,
 quis non legit? et tamen post notissima illius
 verba : *Omnia mihi, et in omnes licent utinam,*
Romanus populus cervicem haberet unam sex et
triginta concisus vulneribus jacet.

Quid inhæreo his tam funestis diu-
 tiis? Carptim decurram infelices magnorum,
 bellicaque laude clarissimorum exitus. Vene-
 no periisse domestico, et inter amica aut
 medica pocula, convivalesque mensas narrant
 historici Alexandrum Magnum ab Antipa-

tro, Teberium à Cajo, Claudium ab Agrippina, Britannicum à Nerone, Trajanum Constantium à suis: spontaneo periisse venenolunt Temistoclem, Annibalem apud Antiochum, Diocletianum Constantini metu. Hostili veneno, Philopemenem, Photionem: Aratum vero Philippi imperio. Jaculis confixus jacet Alcibiades, cum ignem effugisset: Valens in tugurio Gothicis flammis periit lapidibus. Nicias Atheniensis, Milciades, Demetrius, Tiberius, et Commodus, Cæsares.

Ferro suo perierunt Antonius in Cleopatrae sinu, Brutus post Cæsaris necem, Otho apud Bebrianum, Magentius, et Uticæ Cato.

Jam suorum ferro quanti? Romulus à Senatu, Coriolanus à Volscis, Sertorius à suis, Pompejus ægyptio romanoque cadit ferro. Domitianus, Maximus, Valerianus, Trebelianus, Celsus, Aurelianus, Nisephorus alique innumerati.

Cum exilio, imperio pulsos habemus Alcibiadem, Themistoclem, Cimonem, Timotheum, athenienses: Leonidam spartanum, Tarquinium romanum, Dionitium siracusanum.

Hic exitus primorum ferè orbe bellatorum imperatorumque, non postremorum ut reliquos extra Orientis ac Occidentis imperium taceam, quos longum foret recensere. Quid nunc de Auctoribus næcis Ludovici XVI? Quid de Philippo *Egalité* ipsius Regis perfido Patruo? Quid de Robespiers, Marat, Barras, Chavot, cæterisque magnæ vestræ *regenerationis* Incentoribus, Fautoribus, Patriarchis? ; Et tu Napoleon! fido robori, fido Regnis, fide Legionibus, fide Machinis, tam fragili inniteris, tam dubio labilique infingeris gradu, effera una manus parata morti quid non potest? An demens manifesta negas? En pectus inustæ maculæ deformant, vitiiisque inolevit imago, nec sese commissa tua regunt. Cunctorum si facta Tyrannorum

simul jungantur in unum, præcedes numero.
 ; Cui tanta piacula quisquam supplicio con-
 ferre valet? Quid denique dignum omnibus
 inveniam, vincant cum singula pœnas? ; Eu-
 menides! Tollite de mediis umbris hominum
 dedecus. Agitate flagellis trans Stiga, trans
 Danubium: vacuo mandate Barathro, infra
 Titanum tenebras, infra recessus Tartareos te-
 trumque Chaos, quâ noctis opacæ latent fun-
 damenta, penitusque immersus anhelet dum
 rotet astra polus, dum feriant littora venti.
 En ó Napoleon! *exitus* tibi, atque tuis de-
 bitus.

ETHIOLOGIA.

; O HISPANI verè beati! erigimini, præ-
 liamini prælia Domini, prælia Religionis,
 prælia Patriæ. Christus in capite pro galea
 sit, Fides pro clypeo, fidelitas erga Regem
 pro ferro, fiducia pro pane. His armamini:
 ; quid metuitis sanguini, aut exhorrescitis vul-

nera? Etiam inter hæc, fiducia pleni erigimini: à genu si pugnandum est, audete: Post livores, et dentium subjaculatis rupibus fragores; atudentiores exurgite. Fluit sanguis? Vires ille addat: ita Veteranus vires à sanguine, et vulnere sumit. Properate in Galliam, in Parisim. Contemnite gallicas Legiones umbone tecti Christi: FERDINANDI flatu diffugient hæc agmina. O Palafox, Cuesta, Romana, Blak, Reding, cœterique gloriosissimi, atque in æternum vivituri Duces! Sanguis vester clarissimus auro nostro, gemmisve pretiosior, adeoque non terreis, sed cœlestibus amphoris servandus, Hispanis omnibus tuba, et tympanum sit ad nova bella. Bella scilicet defensionis, non ad alia quæ non sapiant Christum nostrum, quæque Nationi Catholicæ non deceant: utinam enim nusquam bella, odia, ferra, iræ, et indignationis.

Incipiamus dum vita manet æmulari

G

facta, quorum speramus associari consortio. Incipiantur sequi, quae possessa iuvabunt, imitari, quorum fruitione gaudebimus, et exultabimus lætitia inenarrabili. Non infimum signum est cælo deputari si pacem amet, pacem foveat. Hinc illud beati *pacifici, quoniam filii Dei vocabuntur*. Si filii Dei, pacis cultores, quales erunt et: cuius filii, discordiarum seminatores, bellorum maximeque civium in centores, cædium administri, odorumque omnium tubæ ac tympana sævum intonantia. Et verò pacem benevolentis dextere Domini signum esse, ab *Isaia* discimus: *Constabunt gladios suos in vomeres, et lanceas suas in falces. Non levabit gens contra gentem gladium, nec exercebuntur ultra ad prælium.*

Bella vero indignaris, sævientis, ac sceleribus nostris provocate dextere signum esse, habemus *Levitici 26*. *Quod si ambulaveritis ex adverso mihi, ego quoque contra vos adversus incedam, inducamque super vos gla-*

atium ultorem fœderis. Et Deuteronomii 28. Quod si audire nolueris vocem Domini Dei tui ut eustodias et facias omnia mandata ejus; pone jugum ferreum super cervicem tuam donec te conterat. Adducet Dominus super te gentem de longinquo, et de extremis terræ finibus in similitudinem Aquile volantis cum impetu: cujus linguam intelligere non possis. Gentem protervissimam, quæ non deferat Levit, nec misereatur parvuli, et devoret fructum jumentorum tuorum, ac fruges terræ tuæ, donec intereas, et non relinquat tibi triticum, vinum, et oleum, armenta bouum, et greges ovium: donec te disperdat, et conterat in cunctis tribus tuis, et destruantur muri tui firmi, atque sublimes in quibus habebas fiduciam in omni terra tua: Bella ergo scelerum pœna; et quidquid illa individuo fere nexu comitantur in vindictam est. Pax contra, Virtutis præmium, pietatisque, ac probitatis merces magna. Hinc

illud : *Habitabit Lupus cum agno, et Pardus cum hædo accubabit : Vitulus, et Leo, et ovis simul morabuntur, et puer parvulus minabit eos. Vitulus, et Ursus pascentur, simul requiescent catuli eorum : et Leo quasi bos comedet paleas (Isaïæ 11)* ut exprimeret pacis augustam amplitudinem, ingensque bonum adversantia mutuo conjunxit, arctissimoque vinculo nulla ætate, nullo robore solvendo invicem pugnancia colligabit. Eveniant hæc nobis, pacisque æternum cultores, Dei que æternum filii nominemur, et simus.

Oh FERDINANDE HISPAN. ET IND. REX! Accingere imperiali Corona, quam tibi Somniator ille Joseph frater *Primogeniti Diaboli* Irritis omni jure cessionibus subripere tentaverat, quamque tibi subditi fideles Hispani, atque Americani omnes perseverantes, et obediētes, tam jure successionis, quam lego amoris, et jurisjurandi incolumitate, et sanguinis effusione sustinero testamur. Ergo

Domine mi REX! ne tristeris valde. Tristitia hæc vestra præsens vertetur in gaudium. Si adversa semper acciderent, quis sustineret? Si semper prospera, quis non contemneret? Sed rerum tanta gubernatrix Sapiencia horum pernecessaria vicissitudine, eo moderamine electis suis cursum vitæ temporalis alternat, ut nec adversa frangant, nec leta dissolvant, cum potius, et ista ex illis gratiora, et illa ex his tolerabiliora reddantur. Accingere armis Christianis: Sanctissimæ Deiparæ tutela protectus, tutus per medios hostiles venies Cuneos: tutus Castra penetrabis inimica. Cæterum, ó REX, liceat cordi meo hoc unum eructare verbum bonum: ꝫ Arma projecit hostis, et inermes protendit dexterás, oneravitque palma, lilio, rosa, viola pro ferro? Ne crede: majora bella parat, et magnum aliquod meditatur malum. Ignis hac palma tegitur, lilia felle madent, et toxico tincta

rosa , violaque est. Ne tange quidquid ab hostili manu venit , durum sit , aut molle , amarum , aut deliciis affluens , cædes et flammæ de proximo minatur : venena , et dirceptiones de propinquò jaculatur. Neque unquam magis , aut ille timendus , aut armanda dextera est , quam cum pacem mentitur. Bella tibi , et æternum ab illo sunt. Macte virtute Christi , nec arma pone , donec in Dei nostri sinu generosior felicem possueris animam , Cœlo in omnem æternitatem donandam. Benedictus per omnia Deus , qui fecit nobis vilescere Mundi gloriam , largiturus suam. Dixi.

Conchæ Peruvii pridie Kalendas Martii MDCCCIX.

FELIX DENEGRI LUNA
BIBLIOTECA

MAR 18 1956